

Készülődés az idényre

Korszerűsítik a partfürdőt, az uszodát

Fejlesztik a dorozsmai sziksós fürdőt

A tiszai élet örömeit kedvelőknek, a strandolóknak még korai a szezon kezdetéről beszélni, nem így azonban a Szegedi Vízművek és Fürdőknek, amelyek doigozói alig győzik a soros munkákat, és újabb beruházásokat elvégezni a nyitásig, május 1-ig. Dr. Takács Antal, a Szegedi Vízművek és Fürdők igazgatója és Szilléry László, a vállalat főmérnöke arról tájékoztattak, hogy az idén tovább korszerűsítik az újszegedi partfürdőt, a versenyszodában, és fejlesztési programot dolgoztak ki a dorozsmai sziksós fürdő kiépítésére is.

Atépitik a partfürdő főbejáratához vívó utat, amely ugyan megmarad lépcsős lejárattal, de az előtér teraszos kiképzést kap. Ez az építkezés mintegy másfél millió forintjába kerül a vállalatnak. Tavaly már megnyerte a közönség tetszését az a kör alakú, két-szintes, teraszos kiképzésű kabin, amelyből akkor kettőt építettek. Az idén, a nyitásig ismét építenek két ugyanolyan épületet, hozzáadva egy zárt rendszerű férfi- és női zuhanyozót, valamint szükséges melléképítményeket. Ezek az építmények közel 1 millió forintba kerülnek.

Közel két kilométer hosszan aszfaltozott utat és gyalogjárdát építenek a partfürdőt, amelynek költsége mintegy másfél millió forint. Az út a 2-es számú medencétől kezdődik, és eléri a bisztróig. Ehhez kapcsolódik egy széles gyalogút, amely levisz a Tisza-partig, az átkelőhő kikötőjéig. A partfürdő úthálózatának rekonstrukciójával nemcsak a közlekedés válik jobbá és biztonságosabbá. Az esztétikai követelmények mellett nem utolsósorban lehetőség nyílik a nagyobb tisztaság megteremtésére, higiéniai követelmények teljesítésére is. Körös-körül burkolják, aszfaltozzák a gyermekpáncsolót is, középen pedig zuhanyozókat építenek, messzemenően figyelembe véve a közönség régi óhaját. Tavaly is szövé tették a fürdőzők, hogy a partfürdő medencéinek vize egyazon hőfokú, egyik medence vize lehetne hidegebb is. A medencék feltöltéséhez eddig a hálózatból kellett elvinni a vizet. Hogy hidegebb víz legyen a partfürdőn, ahhoz új kutat kell fúrni. Ezt tervezi is a vállalat. Dr. Takács Antal arról tájékoztattott, hogy 600 ezer forint költséggel fúrnak egy 300 méter mély kutat. Számításuk szerint ebben a mély-

Acs S. Sándor felvétele

Építik az új kabin a versenyszodában

ségben olyan hőfokú vizet nyernek, amellyel kellő mértékben keverhetik a medencék eddigi „meleg” vizét. A parkok rendbetételére idén mintegy félmillió forintot költenek.

A versenyszodában a régi öltözőt lebontják majd. A zsúfoltság megszüntetésére azonban addig is, amíg az új öltözőt felépítik, átmenetileg faforgácslapból építenek két darab, egyenként 250 négyzetméter alapterületű öltözőt.

A Szőke Tisza üdülőhajó és az úszóházak jelenleg még a téli kikötőben horgonyoznak. Amikor onnan kihajóznak velük, akkor a Szőke Tisza üdülőhajót a Tisza jobb partján, a Felső Tisza part 6. számú ház telkének tengelyébe állítva kötik ki. A Szabadság úszóházat ugyancsak a Felső Tisza part vonalában, a 23. számú ház telkének tengelyébe nézően horgonyozzák le, a Tisza, város felőli oldalán. A Tisza-úszóház változatlanul

marad a tavalyi helyén, a Felső Tisza part 16. számú házra nézően. A Béke úszóházat a Kiskőrösi Halászcserda előtt horgonyozzák le, a Szilléry-Balkói árapasztó csatorna fölött. A tiszai vízűtőművek elhelyezéséről, mint elsőfokú vízügyi hatóság, így rendelkezett az Alsó-tiszavidéki Vízügyi Igazgatóság, a partfal építési munkáinak befejezéséig.

Szilléry László ismertette vállalatának azt a fejlesztési programját, amely több évre szól, a dorozsmai sziksós fürdő kiépítésére. Több esztendőn át, mintegy 8 millió forintot költenek a fürdőhely fejlesztésére. Az idén öltözőket építenek, bővítik a területet, kerítést húznak. A továbbiakban olyan mély kutat fúrnak, hogy abból meleg vizet nyerjenek, majd medencét építenek. Később csónakázó tavat képeznek ki, s annak közelében kempinget építenek.

L. F.

Téeszkozygyűlések tapasztalatai

Köztudott, hogy a szegedi járás az ország szinte legnagyobb járasa. Területe változatos, megtalálható homoki és feketeföldi gazdaság is. A megye téeszkeinek és szakszövetkezeinek majdnem a felét itt találjuk. Mindezekből következők, hogy a szegedi járási tapasztalatok gazdagok és sokrétűek.

1.

A járásban 33 téeszben és 15 szakszövetkezetben tartották meg az 1973-as évet értékelő zárszámadó közgyűlést, és zömében ezzel együtt az 1974. évi tervet is ezen a közgyűlésen tárgyalták meg a szövetkezet kommunisztái, gazdái. Előjáróban mindjárt leszögezhetjük, hogy alapvető fejlődés, előrelépés tapasztalható a politikai, gazdasági, szövetkezetpolitikai szempontból a beszámolókat tartalmát, vitáját illetően is. A szövetkezeti mozgalom most is — a korábbi évekhez hasonlóan — egyértelműen bebizonyította, hogy ez az út helyes, amelyet járunk, ezt kell erősíteni, fejlesztenünk; hogy minden ember érezze, lássa, hogy a párt egyértelműen az emberek érdekében küzd, harcol, sohasem ellene, még ha ez néha a különböző érdekek időleges, látszólagos összeütközésével is járt, illetve jár együtt.

A közgyűlések beszámolóit — a járási pártbizottság javaslatára — minden pártalapszervezet rendkívüli taggyűlésen tárgyalta meg, ahol a párt tagjai javaslataikkal, kritikái hozzájárulásaikkal kiegészíthették, módosíthatták. Ezek a taggyűlések zömében elérték céljaikat, politikailag is megerősített beszámolókat kerültek a közgyűlések elé. Egyetlen egy helyen sem került elutasításra a zárszámadási, vagy a tervtárgyaló beszámoló, illetve előterjesztés. A valósághoz tartozik, hogy ezek ellenére néhány helyen azért sokkal színvonalasabb, közhathatóság, a lényegét tartalmazó beszámolókat vártunk volna, hiszen van olyan tapasztalatunk is, hogy — egy-két helyen — az ünnepélyesség dominált, nem pedig a zárszámadás és a terv. Az elmúlt év pontos számbavétele, kritikus, alapos elemzése nélkül — a tagokkal együtt — sem a reális értékelésnek, sem a reális tervkészítésnek, tervjövőhágyásnak nincs meg a megfelelő feltétele. Egy-két helyen érződött az is, hogy a téesz gazdáit, a téesztagokat, nem megnyugtatóan készítették fel a terv elfogadására. Jó lett volna egy rövidített ismertetést készíteni a tagoknak, és azt előre, a közgyűlések előtt jó néhány nappal kijuttatni a zárszámadás és a terv főbb számaival együtt. Ahol ezt megtették, nagyon kedvező tapasztalatokról számoltak be. Szeretnénk, ha a jövőben ez általános lenne. Megfelelő információk hiányában a téesz vezetői sem tudnak és

mernek — hiszen nem is lehet — felelősséggel dönteni, akkor ne várják el ezt a szövetkezetek gazdáitól, a téesz tagjaitól sem! Itt jelentkezik tehát az a sokat emlegetett fontos tétel, hogy a megalapozott döntésekhez megalapozott, mindenre kiterjedő információt kell biztosítani mindazoknak, akikről a döntést elvárjuk.

A fenti gondolatokhoz szinte kapcsolódik egy másik általános tapasztalat, ami a közgyűléseket megelőző, úgynevezett kisgyűlésekkel, vagy ahogyan több helyen nevezik, brigádggyűlésekkel kapcsolatos. Szinte — néhány helytől eltekintve — általános volt a közgyűléseken, hogy kevés volt a felkészültség. Érdeklődünk ennek okáról. A magyarázatot szinte kivétel nélkül ebben adta meg minden téeszvezető: „Hát, igen, a kisgyűléseken már mindenki elmondta, amit akart, és itt nem akarják elismételni. Ezen a nagy fórumon nem mindenki mert beszélni.” Csak részben tudjuk ezt elfogadni.

2.

Azt helyesebb, hogy van egy „kisebb fórum”, a kisgyűlés, ahol mindenki bátran elmondja véleményét. A valóság az, hogy ma már nem félnek az emberek elmondani a véleményüket, de a nagy plénum azért sokakat visszatart attól, hogy elmondjon valamit. Ezt éppen olyan jól tudják a téeszke, szakszövetkezetek vezetői is, mégis, szinte kivétel nélkül „elfelejtettek” beszámolni azokról a felvetésekről, javaslatokról — az egyéni problémákat felrögzítve —, amelyeket a tagok a kisgyűléseken elmondtak. Erre vonatkozóan álláspontunk az, hogy kérni fogjuk a közgyűlési beszámoló egy részletek összegezését azokat a gondolatokat, amelyek a szövetkezet zárszámadására vagy tervére vonatkoztak, esetleg a jobb javaslatokat név szerint is ismertetve. Ezzel nagymértékben növeljük a közgyűlés színvonalát és demokratizmusát, és valószínű, hogy ezzel aktívabbá is lehetne tenni a közgyűléseket is a tagok véleménynyilvánítását.

Kedvező tapasztalatként elmondható, hogy a törvényesítést a közgyűlések lebonyolítása során mindenütt betartották. A közgyűlési hatáskörű bizottságok (nö., ellenőrző-, döntőbizottság) szinte mindenütt beszámoltak végzett munkájukról. A beszámoló színvonalát, tartalma többségében kedvező benyomásokat keltenek. Voltak nagyon szép, részletes beszámolók, melyekből különösen érződött a felelősségtudat. Most azért legyünk őszinték: nem népszerű feladat ma még nálunk sem az emberek vélt, vagy nem vélt sérelmeit kivizsgálni, és esetleg egy-egy vélt sérelemre megmondani a saját tagtársának, hogy „neked most nincs igazad!” Főleg ilyen a feladata az ellenőrző- és a döntőbizottságoknak. Megállapítható, ha vannak is kisebb botlások ezen a téren — hiszen ezek az emberek nem képzett ügyvédek és bírák, hanem téeszgazdák — azért egyértelmű az előrelépés itt is. Tanulságként az is megállapítható, hogy az eddigieknél többet kell segíteni e bizottságok munkáját is, meg kell oldani a bizottsági tagok rendszeres továbbképzését, hogy munkájuk még hatékonyabb legyen. A nőbizottságok beszámolóit különösen jók, szépek voltak, szinte meglehetősen mondták el a munkájukról szóló

jelentést, és kérték a tagság további segítségét.

Tapasztalataink szerint érdemes lenne fontolóra venni minden szövetkezetben azt, hogy helyes-e, szabad-e egy napon, egy közgyűlésen, összeszólva 6–8 napirendi pontot tárgyalni, és ebben két ilyen nagy jelentőségűt, mint a zárszámadás és a terv. Néhány helyen a közgyűlés végére — különösen, ha ott még vezetőség, vagy bizottságok választása is volt — a tagok már elfáradtak, nem tudtak megfelelően odafigyelni, koncentrálni a tervismertetésre. Nem lenne-e jó, ha a tervet külön közgyűlésen tárgyalná meg minden szövetkezet? Mi magunk is elemzést végzünk ezen a téren, és javaslatot teszünk az érdekelt érdekvégséletek és hatóságok szerkesztésével együtt a jövőre vonatkozóan.

A járás adatainak összesítése során — a zárszámadások alapján — megállapítható, hogy 1972-höz viszonyítva 1973-ban emelkedett a részesedési alap mértéke (1 százalékkal), az árbevétel aránya (9 százalékkal), az állatállomány értéke (21 százalékkal), az állóeszközök értéke (18 százalékkal), a fejlesztési alap (11 százalékkal), és csökkentek a befeljezetlen beruházások több mint felére. Sajnálatos negatívumként kell azonban megállapítani, hogy — bár az aszályos időjárás némi magyarázatot is ad rá — nőtt a veszteség és alaphiány mértéke is 88 százalékkal — várhatóan 20 millió forint lesz —, mely nyolc téeszt, illetve szakszövetkezetet érint. A háromnegyedévi mérleg elkészítésekor csak 10–12 millió forint volt a várható összes hiány. Azt jelenti ez, hogy a gazdaságvezetők az utolsó óráig titkolják, leplezik a hiányt, félve attól, hogy a hitelmegvonás megbénítja az év utolsó hónapjainak gazdálkodását. Arra hívja fel ez a figyelmet, hogy a felügyeleti és banki vizsgálatok során szigorúbb mércével kell mérni. De ebből még ne következzék olyan szankció, hogy megbánuljon a szövetkezet gazdálkodása. Természetesen nem azt mondjuk, hogy a felelősöket ne keressük, azonban egyoldalúan ezt a problémát megoldani nemigen lehet, mert az — bármelyik oldalról közelítünk is — félmegoldás lenne.

3.

Tapasztalatként és összegzésként elmondjuk, hogy a szövetkezeti parasztságunk hangulata bizakodó, jövője megalapozott. A párttagoktól, a pártalapszervezetektől a jövőben még a jelenleginél bátrabb, harcossabb kiállást vár el a párt; bátrabban kell az igazunkat hirdetni, minden körülmények között megvédeni és egységesen kiállni a hozott határozat mellett.

Felhívjuk a párt tagjainak figyelmét, hogy kommunista meggyőződésüknek megfelelően, jobban hallassák szavukat a szövetkezetek fórumain, érvényesítsék a párt vezető szerepét, a párt elveinek, céljainak maradéktalan megvalósítását.

A fentebb írtakkal — úgy véljük — sikerült érzékeltetni járásunk zárszámadás közgyűléseinek fontosabb tapasztalatait. Bizunk, hogy a felvetett gondolatok a további munkában segítséget nyújtanak.

Tóth Ferenc,
a szegedi járási pártbizottság
csatlakoztatottja

Erőműpróba Kiskörén

Pénteken Kiskörén megkezdődött a vízelépcső erőművének első „száraz” próbája, elkészült és bekapcsolták az 1-es számú turbinát. A francia tervek alapján készülő erőműben négy turbinára működik majd. Az üzembe helyezése után öt, Miskolc nagyságú város villamosenergia-szükségletének megfelelő mennyiségű áramot termelnek. Az erőmű — amely a több hónapig tartó próbaüzemelés után előreláthatólag az év végén kezdi meg működését — hazánkban a legkorszerűbb a hasonló létesítmények között.

MTI

Felmentések, kinevezések

A Minisztertanács Pesti Ernő könnyűipari miniszterhelyettesét — érdemei elismerése mellett — miniszterhelyettesi tisztségéből felmentette. Az Elnöki Tanács Pesti Ernőnek a Munka Erdemrend arany fokozata kitüntetését adományozta. A kormány Dobrotka Lászlót könnyűipari miniszterhelyettesé nevezte ki.

A Minisztertanács Dr. Tóth Béla egészségügyi miniszterhelyettesét — működésének elismerése mellett — miniszterhelyettesi tisztségéből felmentette, egyidejűleg dr. Aczél Györgyöt és dr. Medve Lászlót egészségügyi miniszterhelyettesekké, Trethon Ferencet és dr. Villányi Miklóst pénzügyminiszter-

helyettesekké, Pesti Lajost pedig a Központi Statisztikai Hivatal elnökhelyettesévé nevezte ki. (MTI)

KGST-országok szakembereinek konzultációja

Keszthelyen, az Agrártudományi Egyetem mezőgazdaságtudományi karán pénteken befejeződött a KGST-országok szakembereinek a makro és mikro tápanyagok agrókémiai alkalmazása legkorszerűbb módszereivel foglalkozó négy napos konzultációja. A tagjairól utóbb

tanulmányozására és módszerének kidolgozására két évvel ezelőtt alakult meg a KGST-országok szakembereiből álló munkacsoport.

A KGST-országok képviselői megállapodtak abban, hogy fokozzák kutatómunkájukat.